

PIISKOPLIK TOOMKIRIK

Laulud jumalateenistusel
Eesti-Soome õpetajate päeva puhul
Kolmainu Jumala pühal

16. juunil 1935. aastal

Jutlus ja lõpuliturgia: Piiskop H. B. Rahamägi
Algliturgia: Past.-diak. mag. K. Steinberg
Orelil: Edgar Arro

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOOGU

Sanctus

K. Törnpu

Pedagoogiumi segakoor hra A. Pruuli juhatusel.

Viisil: Nüüd paistab meile kaunisti. 342.

Halleluuja! kõik Isale
Nüüd kõigest väest laulame
Ta töö ja armu pärast.
Kõik rahvas kõige ilma pealt
Tall' toogu kiitust, lauluhäält
Nüüd ja ka igavesti.
Tulge, laulge:
Püha, püha, väga püha on suur Jumal!
Au ja vägi on kõik temal.

Halleluja! Nyt soikohon
Veisuumme, kiitos olkohon
Ikuinen Herrallemme!
Hän voima on ja viisau!
Siit' ylistys ja siunau
Isälle Luojallemme!
Pyhä, pyhä,
Soikoon maassa, Taivahassa, Halleluja!
Herra armossaan on luja.

Halleluuja ka Tallele,
Kes ohverdas end Isale
Ja verega meid päästis.
Ta surmasse meid ristiti,
Ta verega meid joodeti,
Mis tema haavust jooksis.
Omaks osaks,
Kristus tegi meid, kui tuli õndsast taevast,
Patuseid kõik päästma vaevast.

Halleluja! Nyt kunnia
Pojalle olkoon korkia,
Jumalan karitsalle,
Jok' osti meidät pyhällä
Kalliilla liiton verellä
Omiksi Jumalalle!
Pyhä, pyhä
Soikoon maassa, Taivahassa, Halleluja!
Herra armossaan on luja.

Halleluuja ka Vaimule,
Kes sünnitab meid uueste,
Et lõpeks patu häbi.
Ta ehitab meid usuga
Ja ühendab meid Peuga,
Viib pulma armu läbi.
Omas süles
Taeva kannab meid ja annab elumanna.
Halleluuja! Hosianna!

Halleluja, Myös riemuinen
Ylistys Herran Hengellen
Täydestä sydäimestä!
Hän kristikunnan pyhittää,
Sen uudestansa synnyttää
Ja eksymästä estää.
Pyhä, pyhä
Soikoon maassa, Taivahassa, Halleluja!
Herra armossaan on luja.

Palve

F. Säbelman

pr. A. Olbrei

Toccata ja fuuga

J. S. Bach

hr. E. Bölau

PT
TU Raamatukogu

324-120

Eks mu kohus tänu teha
 Jumalale ilma peal?
 Sest ma saan küll kõigest näha,
 Kuis nii helde tema meel.
 Armu täis on tema süda,
 Et ta selle elu sees
 Kõiki hoiab kannates,
 Kes siin austavad teda.
 Aeg kõik asjad lõpetab,
 Jumal ikka armastab.

Poeg liig kallis talle pole:
 Mu eest teda andis ta,
 Et ta pidi põrgu tule
 Kustutama verrega.
 Oh neid armu sügavusi!
 Kuidas võib mu nõder meel,
 Ehk küll püüaks enam veel,
 Mõista kõik neid saladusi?
 Aeg kõik asjad lõpetab,
 Jumal ikka armastab.

Oma Vaimu õigeks saatjaks
 Annab ta mull' sõna sees,
 Et ta oleks juhatajaks
 Taeva teed mull' näidates,
 Et mu südame ta täidaks
 Rõõmsa, kindla usuga:
 Selle läbi võidan ma
 Surma ja ka põrgu viimaks.
 Aeg kõik asjad lõpetab,
 Jumal ikka armastab.

Et nüüd Isa armastusel
 Pole otsa iialgi,
 Sest ma tõstan lapse kombel
 Käed su poole ülesse.
 Aita mind sind austada
 Kõiges omas elus tõest,
 Ööd ja päevad kõigest väest,
 Kuni saan sind kummardada
 Ja sind kiita südamest
 Ükskord taevas igavest.

Enkös Herra Jumalaani
 Riemuvirsin kiittäisi!
 Enkös suurta auttajaani
 Ylistäisi hartaasti?
 Katsos sulaa rakkautta
 Ompi sydän Jumalan,
 Lapsiansa kohtahan,
 Pohjatonta laupeutta.
 Kaikki loppuu aikanaan,
 Armonsa ei milloinkaan.

Eipä ollut Poikansakaan
 Hälle kallis liiaksi,
 Kuolohon hän ainoon, rakkaan
 Antoi elämäkseni.
 Ah kuin suur' on Herran hyvyys!
 Vaikka heikko henkeni
 Tutkia kuink' koittäisi,
 Tajuumaton on sen syvyys.
 Kaikki loppuu aikanaan,
 Armonsa ei milloinkaan.

Henkens myös hän lahjoittaapi,
 Sanassansa johtajan,
 Joka mua taluttaapi,
 Käyttää tiellä taivahan;
 Sydämeen hän sytyttääpi
 Uskon tulen kirkkahan,
 Joka voittaa maailman,
 Kuolemast' myös pelastaapi.
 Kaikki loppuu aikanaan,
 Armonsa ei milloinkaan.

Herra, Isän nimi sulla
 On ja isän rakkaus,
 Tykösi siis suo mun tulla,
 Kuule lapses rukous!
 Armollasi auta mua,
 Että aina päivin öin,
 Ajatuksin, puhein, töin,
 Etsisin vaan yksin sua,
 Ja kun päättyy aika tää,
 Saan sua ijät' ylistää!

Püha Fr. Schubert

Pedagoogiumi segakoor hra Pruuli juhatusel.

Omal viisil. 324.

Jeesus, rõõmustaja,
Hinge jahutaja!
Jeesus kaunike!
Oh kuis viibid kaua!
Hingel igav: jõua!
Sind ma igatsen.
Jumal Poeg, mu hinge peig,
Ei ma muud siin kui sind aga
Maa peal nõuan taga.

Jesus, sielun' palaa,
Sydän sua halaa,
Sua odotan;
Surusta ma hivun,
Kärsin kipiän kivun,
Sua kaipajan,
Jesuksen', mun sulhasen',
Maailmass' en tahdo mitään
Suhtees minään pitää.

Sinu kaitsjad tiivad
Kataavad ja viivad
Mind su rõõmule.
Ehk küll kurat mässab,
Ilm mu vastu möllab,
Ei ma värise!
Olgu küll nüüd vastas mull'
Põrgu vägi, ilma võimus;
Minu abi Jeesus!

Siipeis all' on turvan'
Vastoin valtaa surman;
Vaikka ahdistaa
Vihollisen' häijy,
Perkele, kuin väijyy,
Jesuksen', mun sulhasen',
mitäpä siis pelkään mä,
Vaikka synti, mailma pauhaa?
Jesus antaa rauhaa.

Omal viisil. 96.

Võta nüüd Issandat, vägevat kuningat, kiita,
Oh minu hingeke, ära sa aega nüüd viida!
Rõõmusta, meel,
Hõisates laula, mu keel!
Kandled ja pasunad hüüdku!

Kiitos nyt Herran! Hän korkein on kuninkahamme.
Kajahtakoon hänen nimensä veisatessamme!
O kristityt,
Hartaalla mielellä nyt
Soikohon Hallelujamme!

Kiida nüüd Issandat, kiida, hing, Jumala nime,
Mis iial liigub, see kiitku, sest tema teeb imet!
Su valgus ta:
Oh seda mäleta sa!
Sest ütle kiites nüüd: Aamen!

Kiitos nyt Herran! Ja mieleemme johdattakaamme
Nimi, jonk' avulla ijäisen elämän saamme:
Jesus se on;
Hänelle ain' olkohon
Kiitos ja kunnia! Amen!

